

prima instanță - (Judecătoria Cahul) D. Bosîi

instanța de apel - (Curtea de Apel Cahul) T. Dimitriadi, I. Dănăilă, R. Petrov

DECIZIE

19 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Valentina Clevadi
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Alexandru Arnaut,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Vladimir Gherman, Alexandru Arnaut și Alexandru Pozdârca cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017 prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Arnaut împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La 04 noiembrie 2011 ÎM OMF „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Gherman, Alexandru Arnaut și Alexandru Pozdârca, solicitând încasarea în mod solidar a sumei de 53 327,57 lei, dintre care: 43 580 lei suma împrumutului nerambursat, 6 218,83 lei dobânda, 3 528,74 lei penalitate, precum și taxa de stat în mărime de 1 599,83 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 martie 2009 între ÎM OMF „Microinvest” SRL și Vladimir Gherman a fost încheiat contractul de împrumut nr. CHAP-35.09, în baza cărui pârâtul a primit cu împrumut suma de 45 000 lei cu o dobândă de 29,5% anual, cu scadență la 02 martie 2012.

În scopul garantării restituirii împrumutului, plății dobânzilor și altor sume aferente împrumutului, între ÎM OMF „Microinvest” SRL și Alexandru Arnaut, Alexandru Pozdârca a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. CHAP-35.09 din 03 martie 2009.

Susține că pârâtul nu a respectat graficul de rambursare și a înregistrat datorii la tranșele împrumutului și dobânda aferentă.

Menționează că în scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, la 13 aprilie 2010, în adresa pârâtului și copârâților au fost expediate scrisori de avertizare. La fel li s-a expediat câte o scrisoare despre existența datoriilor și obligația de a restitui împrumutul, dobânzile aferente și penalitățile, însă, careva acțiuni în vederea restituirii datoriilor acumulate nu au fost întreprinse.

Prin încheierea Judecătoriai Cahul din 21 iunie 2012 s-a încetat procesul civil pe capătul de cerere la acțiunea ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Alexandru Pozdîrca, din motivul renunțării reclamantului la acest capăt de cerere. (vol. I f.d. 47-verso)

Prin hotărârea Judecătoriai Cahul din 21 iunie 2012 s-a admis integral acțiunea. S-a încasat de la Vladimir Gherman și Alexandru Arnaut în mod solidar în folosul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 53 327,57 lei cu titlu de datorie la contractul de împrumut și suma de 1 599,83 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. (vol. I, f.d. 48-49)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 aprilie 2013 s-a admis apelul declarat de Alexandru Arnaut.

S-a casat integral hotărârea Judecătoriai Cahul din 21 iunie 2012, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță la Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată. S-a indicat că la rejudecarea pricinii prima instanță urmează să soluționeze oportunitatea atragerii în proces a lui Alexandru Pozdîrca în conformitate cu prevederile art. 67 Codul de procedură civilă. (vol. I, f.d. 75-78)

Prin hotărârea Judecătoriai Cahul din 04 noiembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Vladimir Gherman, Alexandru Arnaut și Alexandru Pozdîrca cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Vladimir Gherman și Alexandru Arnaut în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma datoriei în mărime de 53 327,57 lei.

S-a încasat în mod solidar de la Vladimir Gherman și Alexandru Arnaut în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma cheltuielilor de judecată în mărime de 1 599,83 lei.

În rest, acțiunea ÎM OMF „Microinvest” SRL împotriva lui Alexandru Pozdîrca cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată.

La 25 noiembrie 2015 Alexandru Arnaut a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriai Cahul din 04 noiembrie 2015, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Alexandru Arnaut și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Cahul din 04 noiembrie 2015.

La 10 octombrie 2016 Alexandru Arnaut a depus cerere de revizuire, solicitând admiterea acesteia, casarea parțială a hotărârii Judecătoriai Cahul din 04 noiembrie 2015, cu încasarea datoriei în mărime de 53 327,57 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 599,83 lei doar de la Vladimir Gherman.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017 s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Arnaut împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2016.

La 24 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. I, f.d. 349), avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Alexandru Arnaut a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor înaintate în cererea de revizuire.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu încheierea contestată invocând că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și procedural, precum

și, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 425 Codul de procedură civilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii rezultă că încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 28 februarie 2016.

Totodată, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 28 februarie 2016, se atestă cu certitudine că Alexandru Arnaut și reprezentantul său, avocatul Vladimir Chironachi, au fost prezenți la pronunțarea încheierii contestate, fiindu-le explicat termenul și modul contestării acesteia (vol. I, f.d. 332-333 verso).

La fel, prin cererea de recurs, însăși reprezentantul recurentului, avocatul Vladimir Chironachi, a indicat că încheierea a fost pronunțată la 28 februarie 2017.

Cu toate acestea, cererea de recurs a fost depusă abia la 24 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. I, f.d. 349).

În asemenea circumstanțe, Colegiul ajunge la concluzia că recurentul a omis termenul prevăzut de lege pentru contestarea încheierii judecătorești. Or, termenul de 15 zile de depunere a recursului, indicat în art. 425 Codul de procedură civilă, a expirat la 15 martie 2017.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reține că, în conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Remarcă Colegiul că, folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să respecte termenele prevăzute de lege.

Astfel, recurentul prin lege a fost obligat să respecte termenul legal de contestare a încheierii cu recurs în 15 de zile calendaristice din data pronunțării ei, termen prevăzut de art. 425 Codul de procedură civilă.

Colegiul consideră necesar de a menționa faptul că recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, în speță contestarea la timp a actului de dispoziție.

În această ordine de idei, este cert că, depunând cererea de recurs la 24 martie 2017 recurentul a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale și contrar prevederilor legale, nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

Potrivit art. 10 alin. (1) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Alexandru Arnaut nu au relevanță, deoarece nu justifică în nici un mod omiterea termenului de depunere a cererii de recurs și urmează a fi respinse.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (*Cauza Van Ham vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*). Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimaților la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere cele expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Alexandru Arnaut ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă, fără a se expune asupra fondului.

În conformitate cu art. 425, 427 alin. (1) lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Vladimir Chironachi în interesele lui Alexandru Arnaut, fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 425 Codul de procedură civilă.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valentina Clevadi

judecători

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari